

første. Definisjonen er det vi kaller *sirkulær*. Slik sirkularitet inntreffer når definiendum, enten det er hele uttrykket eller deler av det, forekommer også i definiens.

Sirkularitet

Hva med følgende omfattende eksempel til definisjon av norsk kultur, som ble fremmet av Christian Tybring-Gjedde (Dagbladet 12.12.2012)?

«norsk kultur» skal i denne sammenhengen bety «den dagligdage kulturen, den norske folkesjela, den kulturen som skiller norsk kultur fra annen kultur, vår kristne kulturarv, tillitssamfunnet, som er basert på ordholdenhet, ærlighet, og det å være pliktoppfyllende overfor fellesskapet, felles historie, tradisjoner, språk, høytider, lovverk, valuta, skikk og bruk, flagg, oppvekst, verneplikten, nasjonalsangen, kongehus og landslaget, verdier som fører til at konflikter løses gjennom dialog og lønnsoppgjør gjennom forhandlinger».

I denne definisjonen er det «kultur» som er den generelle kategorien, og deretter listes det opp en lang rekke krav som innskrenker fra kultur generelt til det som bare gjelder for norsk kultur. Definisjonen unnlater dermed å gi en definisjon av «kultur», som er ett av uttrykkene som inngår i definiendum. For mange er det kanskje slik at det er innforstått hva som menes med «kultur», og at det dermed er «norsk» som krever en utdypning gjennom en definisjon. Men gitt måten den definerende delen er utformet på, den snakker om hva som «skiller norsk kultur fra annen kultur», er det ikke åpenbart hvilken betydning av kultur som her legges til grunn. Det er likevel ikke like klart som i eksempelet med «fattig» at definisjonen er problematisk sirkulær, for til forskjell fra denne så er Tybring-Gjeddes definisjon åpenbart informativ. Den gir en lang, og samtidig utfyllende beskrivelse av hva som bør regnes som norsk kultur.

Sirkularitet er derfor ofte ikke et spørsmål om enten–eller, slik som med kravet om grammatikalsk samsvar, men et spørs-